

Enis İ Can

– TülayMaviYıldırım · 21 Haziran 2025

ENİS-İ CÂN

Bugün mor, pembe beyaz hasekilerin karşısına bir masa kurmuş oturuyorum. Elimde yine orta dem şekersiz çayım bir şeyleri sorguluyorum. İnsan belirli bir yaşı geçince boş verir sanırdım enisim ama daha da karmaşık düşünmeye başlıyormuş oysa. Bundan beş yıl önce kendimle tamamen barışmıştım, neyi neden yaptığımın farkında olmanın sultanlığını yaşamıştım. Bazı kararlarım yüzünden çok üzülsem de içimdeki huzuru artırmış olmanın saadetiyle yeniden doğanların arasına katılmıştım. O zamanlar sen yoktun, olsaydın tüm bunlardan elbet haberin olurdu. Yoksa bunun aksi ne mümkün..

Bu aralar kendi dünyama taşındım. Her şeyi duymuyor, herkesi önemsemiyorum. Kitaplarımla haşır neşir olmak, ağaçları kuşları gözlemlemek bana iyi geliyor. Televizyonu hiç açmıyorum ama yan komşunun penceresinden gelen seslerle savaşın bütün seyrini geç olsa da takip edebiliyorum. Savaşlar başladıktan sonra mı insanların kalpleri kirlendi yoksa insanların kalpleri ve niyetleri kirlendiği için mi savaşlar başladı bilmiyorum. Tek bir insanın yaratılış mucizesinde tüm evren gizliyse bir tek insan bile kötülüğe ve hırsla esir olsa bile dünya kaybetmeye başlıyor demek ki..

Kaburgalarımın tam ortasında küllü sarı rengiyle Tuna'nın aktığını hissediyorum enisim. Bir yanda yağmur ormanları, diğer yanında göz alabildiğine kıraç tarlalar uzanıyor boylu boyunca. Sularına sevgi karıştıran Tuna neden bir yana bereket dağıtırken bir yanı kuraklıkla sınıyor.. Sonra çölde lezzetli domatesler

yetiştirmeyi başaran insanlar geliyor aklıma. Her Őey insanın sadece olanı görmesiyle ve olacağı n grememesiyle ilgili bir Őey diyorum. Rabb, “İmkânsızı isteyin benden.” derken, aslında hakikatin imkânlar dışında imkânsızın tam kalbinde olduğunu anlatmak istiyor bize. O zaman da kıraç tarlalarda bir yağmur ormanı neden yeşertmeyeyim diyorum kendime..

Enisim bak sen gelince ruhumun frekansı yükseldi, avlumdaki çiçeklerim serpildi ve bana gülümsemeye başladılar. Denizleri kısıkandıracak köpüğüyle büyük bir fincan kahveyi hak ettin Őimdi. Beraber imkânsız her Őeyin imkânımız olduğunu ve hayallerimiz dediğimiz Őeylerin aslında Rabb’ın bize umdurarak aklımıza hediye ettiği olabilirler olduğunu konuşalım. Kahvelerimiz sade olsun çünkü konumuz kalp tatlandırıcı bir konu..

Sana bir kitap önermek istiyorum izinle; Uzma Aslam Khan’ın Benden Öte kitabını okuduğunda seninle uzun bir sohbet etmek isterim Kiran ve Meryem hakkında.

Enisim sana yazmak bir Őifalanma, bir yeni defter heyecanı gibi bembeyaz ve en bařtan ve tertemiz..

Görüşmek dileđiyle..

Mavi Yıldırım